

MÜÇADELE BİRLİĞİ

gazetesi

www.mucaadebirliigi23.net
mucaadebirliigi@gmail.com
t.me/mucaadebirliigi
Mücadele Birliğı Gazetesi
MBGazetesi
mucaadebirliigi

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLAÇAK

28 AĞUSTOS 2024 S.22

2 Sessiz Kalmayacağız

Kürt halkı, katledilen kadın gazeteciler için her yerde ayağa kalktı, sokaklara aktı. Protesto gösterileri sınırları aştı. Başaramayacaklar. İşçi ve emekçilerin, ezilen halkların sesi olmak, sosyalist basının varlık sebebidir. Bu vahşete asla sessiz kalmayacağız!

2 Rusya'da Neler Oluyor?

4 Eylem Sırası Emekçi Köylülerde

5 İşçi Sınıfı Ayakta

10 Kasa Her Zaman Kazanır

12 Kurtuluşumuz Bir ve Ortak!

Sessiz Kalmayacağız

Manşet

Aralıksız bir suikast rejimi... SİHA'larla, bombalı araçlarla, doğrudan silahlı saldırılarla siviller, politikacılar, yerel yönetim üyeleri, askeri birimler, gazeteciler... akla gelen herkes hedefte.

Hayır, tüm gözlerin çevrili olduğu Filistin'deki siyonist işgalcilerin vahşi soykırımından bahsetmiyoruz. Dünya halkları haklı olarak kahraman Filistin halkıyla dayanışma içinde, ayakta her yerde.

Ama burada, sınırın hemen ötesinde, yıllardır vahşi bir suikast politikası aralıksız sürdürülürken, çoğunluk görmüyor, duymuyor, konuşmuyor!..

Roja'ya'da ve Güney Kürdistan'da acımasız bir savaş yürütüyor dinci faşizm. Her yaştan, her meslekten insan acımasızca katlediliyor. Tarlalar ateşe veriliyor, insanlar bilinçli olarak kıtlığa mahkum ediliyor.

23 Ağustos'ta Süleymaniye'de iki kadın gazeteci, Gülistan Tara ve Hero Baha-din, TSK'ya ait SİHA saldırısında katledildi. Bilerek, hedef gözetilerek katledildi gazeteciler. Bindikleri araç SİHA'dan atılan füzeyle vuruldu. Üstüne basa basa tekrarlayalım... İki gazetecinin bindiği araç, özel olarak füze ile hedef alındı!

Vurulan bir askeri hedef değil. Hatta karar merciinde olan bir siyasi yönetici de değil, gazeteci!

Yüzlerce gazetecinin zindanlara atıldığı, binlercesi hakkında ardı arkası kesilmeyen davaların açıldığı, işkenceli sorgulardan geçirildiği, öldürüldüğü bir düzen bu. İçerideki vahşet "sınır ötesi"ne taşıyor. Gerçekleri dile getirenler dinci faşizmin hedefi haline geliyor.

Kürt halkı, katledilen kadın gazeteciler için her yerde ayağa kalktı, sokaklara aktı. Protesto gösterileri sınırları aştı. Kürdistan ve Türkiye'nin pek çok kentinde eylemler oldu.

Dinci faşist iktidar polisleri saldı eylemcilerin üzerine. İnsanların parti binalarından çıkışını bile engelledi kimi yerlerde. Bu aşağılık suikastlara, bu cinayetlere tepki verilmesin, bu vahşeti geniş emekçi kitleler duymasın diye her şeyi yaptılar, yapıyorlar.

Başaramayacaklar. İşçi ve emekçilerin, ezilen halkların sesi olmak, sosyalist basın varlık sebebidir. Bu vahşete asla sessiz kalmayacağız!

Rusya'da Neler Oluyor?

Editör

26 Ağustos '24

Böyle bir soruyla karşılaştığında, doğal olarak, insanın aklına ilk gelen şey, Ukrayna üzerinden Rusya ile NATO-ABD arasında süren savaş gelir. Üstelik, tam da bu sırada, NATO-ABD ve diğer emperyalistler faşist Ukrayna ordusunu Kursk bölgesi üzerinden Rusya topraklarına sürmüşken...

Leninist Parti, NATO-ABD önderliğindeki emperyalistlerin faşist Ukrayna üzerinden Rusya Federasyonu'na karşı başlattıkları savaşın tarihte bir kırılma, bir dönüm noktası olacağını savaşın ilk gününde ortaya koymuştu. Savaş süreci derinleştikçe savaşın bu yönü gittikçe belirginleşti ve şimdi başkaları da artık aynı düşünceyi paylaşıyor. Örneğin, **Rusya Federasyon Konseyi Başkanı Valentina Matviyenko, kaleme aldığı bir yazıda, "günümüzde gerçekten de tüm beşeriyetin geleceği belirleniyor. Abartmıyorum. Dünya bir yol ayrımında" diye yazmış.**

Bununla birlikte, sadece savaşın ön cephesinde sürecin nasıl gittiğine bakarak değerlendirme yapmak eksik, haliyle yanıltıcı. Savaş cephesi hiç şüphe yok son derece önemli. Ancak **Rusya'nın içinde, sınıflar arası ilişkinin izlediği seyir ve orada olup bitenler en az bunun kadar önemli. Savaş cephesi ve Rusya'da sınıflar arası ilişkide olup bitenler, öyle dolaylı da değil, doğrudan ve oldukça güçlü biçimde birbirlerini etkiliyorlar. Bu yüzden birini ele almadan diğerini ele almak kişiyi doğru sonuca götürmez.**

Bu nedenle, okurun dikkatini sürecin sık sık ihmal edilen bu yönü üzerine çekmek istiyoruz. Bir soruyla başlamak gerekirse, şöyle sormalı: Rusya'da -ve esasında bütün eski Sovyetler Birliği coğrafyasında- işçi sınıfı ve emekçiler sosyalist ekonominin varlıklarını yağmalayan burjuvalara nasıl bakıyorlar? Bu sorunun yanıtını Rusya Uzakdoğu ve Arktik Kalkınma Bakanı Aleksey Çekunkov, bir gazete yazdığı makalede, şöyle veriyor: "90'lardaki hızlı sermaye birikiminin günahlarının ardından Rusya'da girişimcilik toplumun algısında büyük ölçüde ahlaksız ve asalakça bir şey olarak kaldı. ... Devlet organizmasının bağımsızlık tepkisi, silovikinin işletmecilere yönelik 'arındırıcı' ilgisi, iş yapmayı BASE jumping* gibi bir uğraş haline getiriyor."

Çekunkov, makalesinde Rusya'nın sosyal yapısını "yurtsever sosyalizm" olarak tanımlamış. Çekunkov'un bu tanımının doğru ya da yanlış olmasının şimdilik önemi yok, ama Hükümetin bir Bakan'ın bu tanımla yapmış olması, burjuvaları "ahlaksız ve asalak" olarak gören Rusya işçi sınıfı ve emekçilerinin eğilimlerini, ruh hallerini, istek ve özlemlerini ifade etmesi bakımından önemli.

Savaşın dışında, savaşın gidişatıyla sıkı sıkıya bağlı iki süreçten söz etmek gerek. Birincisi, burjuvazinin palazlanmasında rol oynayan rüşvet ve yolsuzluk operasyonlarının büyük bir hızla, üstelik savaşın sürdüğü koşullarda, en çok da Savunma Bakanlığı içinde yürütülmesi. **İkincisi,** 90'lı yıllarda yağmalanan ve burjuvazinin palazlanmasının temel yollarından biri olan "özelleştirilmiş" mülklerin, çeşitli gerekçelerle, mahkeme kararlarıyla, hırsızlardan geri alınması.

Rusya'da süren devletleştirme, bizdeki sosyal şovenizme dönüşmüş sosyal reformistler anlasın diye buna "kamulaştırma" diyelim, verilecek sayısız örnek var. Bir internet haber sitesi, bu kamulaştırmaları özetleyen, "Rusya'da düşük yoğunluklu devletleştirme devam ediyor" başlıklı şöyle bir haber geçmiştir:

"Rusya hükümeti, 'düşük yoğunluklu devletleştirme' süreciyle hayati sektörler üzerindeki kontrolünü genişletmeye devam ediyor. Son hedef, ülkenin en büyük demiryolu taşımacılık şirketi olan First Freight Company (PGK) oldu." Haberin özeti daha açıklayıcı:

"Son iki yılda Rusya'da 180'den fazla özel şirket devletleştirildi ve bu şirketlerin toplam varlıkları yaklaşık 1,4 trilyon ruble ya da Rusya'nın gayri safi yurt içi hasılasının yaklaşık yüzde 0,6'sına denk geliyor.

Rusya hükümeti, öncelikle askeri mallar üreten şirketleri ve kaçak sermayedarlara ait varlıkları hedef almıştı.

Devletleştirilen kuruluşlar arasında 333 milyar ruble değerinde 15

Peki, bizdeki sosyal şovenlerin emperyalist kampta yer alışlarını gizlemek için, Kremlin'in arkasında olduklarını iddia ettikleri Rus burjuvalar savaş hakkında ne düşünüyorlar?

stratejik savunma sanayi kuruluşu yer alıyor.

Rusya Başsavcısı Igor Krasnov, bu şirketlerin yasa dışı bir şekilde özelleştirildiğini ve bazılarının ülkenin savunma kapasitesini zayıflatmak isteyen 'hasım' ülkelerin vatandaşları tarafından satın alındığını belirtmişti."

Bu devletleştirmelerin sürmekte olan savaşla çoğu kez doğrudan ilişkisi var. Şu linkteki örnek bu bakımdan çarpıcı. Bu devletleştirmelerin burjuvalara "ahlaksız, asalak" gözüyle bakan işçi sınıfı ve emekçilerin desteğini almak bakımından önemini altını çizmeli. Devletleştirmelerin NATO-ABD önderliğindeki emperyalistlerle savaşın başlamasından sonra hız kazanmış olması bir rastlantı değil.

Peki, bizdeki sosyal şovenlerin emperyalist kampta yer alışlarını gizlemek için, Kremlin'in arkasında olduklarını iddia ettikleri Rus burjuvalar savaş hakkında ne düşünüyorlar? İki örnek vermek yerinde olacak. Savaşın başlamasıyla soluğu emperyalist ülkelerde alan Rus burjuvaları gibi yapmayı fırtına dininceye kadar sesini çıkarmadan Rusya'da kalmayı tercih eden hırsızlardan Deripaska adlı "Rus milyarder" en sonunda dayanamayıp isyan etmiş: "Derhal ve koşulsuz ateşkes" çağrısı yapmış. Bu hırsıza göre, "savaş bir çılgınlık"tı ve

"savaşı durdurmak istiyorsanız, önce yangını söndürmeniz gerekir." Hakkını yemeyelim, bu hırsız, henüz savaşın başlarında bile, 2 Nisan 2022'de savaşa karşı olduğunu "bana öyle geliyor ki, bu çılgınlık artık sona ermeli" sözleriyle ortaya koymuştu. Bu hırsız, araziye nasıl uyduğunu da şöyle açıklıyor: "Onlar bana dokunmuyor, biz de siyasete dokunmuyoruz,"

İkinci örneğimiz, Alişer Usmanov adlı bir hırsız olacak. Bu hırsız da "barış" isteğini şöyle ifade ediyor: "Kalıcı barış ancak akıl ve uzlaşma temelinde mümkündür ve bu da tüm taraflar arasındaki müzakerelerle sağlanabilir,". İlkinden daha akıllı ya da daha korkak diyebiliriz. Ama ikisi de gerçekte başta faşist Ukrayna rejimi olmak üzere, NATO-ABD ve diğer emperyalistlerin isteklerini dile getiriyorlar.

Hırsızlar takımı böyle. Halk ise, Ukrayna'daki faşist rejimin ezilmesinden, NATO-ABD güçlerinin kendi topraklarından mümkün olduğunca uzağa sürülmesinden, Nazilerin yok edilmesinden yana.

Bu iki sınıf arasındaki savaş, değişik biçimler altında, işte böyle sürüyor.

*BASE jumping bina, köprü, uçurum veya kule gibi yüksek bir yerden paraşütle atlama ya da wingsuit ile uçuş sporuna deniyor.

Devrime Adanmış Bir Yaşam: Yaşar Bulut

"Yaşayanlar Görecektişler Yürüyecek"

Agit yoldaşı, yoldaşları yıllardır bu dizelerle anar, ve verdiği "Ben Leninist Parti'nin ilk ölümsüzleşen gerillası olacağım" sözü ile...

Yaşar Bulut (Agit), 1993 27 Ağustos'unda Partinin ilk ölümsüzleşeni olma onurunu kazandı.

1973 yılında Kars'ın Arpaçay ilçesinde doğan Agit Yoldaş, ilk gençlik yıllarında mücadelesine Kürt ulusal mücadelesi ile başlamış, ancak işçi sınıfının bir neferi olarak yüzünü sınıf mücadelesine çevirmişti.

Çocuk yaşlarından bu yana işçi idi. 1991 yılında Bursa'da yapılan bir işçi mitingine katıldığında faşistlerle yaşanan bir çatışma esnasında Leninistlerle tanışan Yaşar Bulut, ait olduğu yeri bulmuştu. Daha sonra da işçi örgütlenmelerinde, Paşabahçe işçilerinin eylemlerinin de aralarında

olduğu sayısız işçi eyleminde yer aldı.

Kısa süre sonra da, o yıllarda kurulan Leninist Gerilla Birlikleri'nin ilk işçi savaşçılarından biri oldu. Yaşar Bulut, nam-ı diğer Agit yoldaş, 25 Ağustos 1993'te devrimci bir kamulaştırma eyleminde çıkan çatışmada yanındaki yoldaşı ile son kurşununa kadar savaştı ve yaralı olarak yakalandı. Vücudundaki 14 mermi ile yoğun bakımdan çıkar çıkmaz işkencehaneye götürülen Agit yoldaş, sadece parti sloganlarını haykırmak için açmıştı ağzını ve esaretinin 3. gününde, 27 Ağustos'ta terörle mücadele şubesinde işkence ile katledildi.

Leninist Parti'nin ölümsüzleşen ilk gerillasından geriye yoldaşlarına kalan devrime adanmış yaşamı, mücadelesi ve çok etkilendiği Çernişevski'nin Nasıl Yapmalı kitabından alıntı "Qui vivra verra/ Et çaira, et çaira" ("Yaşayanlar görecektişler yürüyecek, işler yürüyecek") sözleri kaldı.

YAŞAR BULUT

Eylem Sırası Emekçi Köylülerde

Taylan Işık

Kapitalizmin ezdiği, sürekli biçimde yok oluşa doğru sürüklediği emekçi sınıflar sanki eylem sırasına girmiş gibiler. Eylem bayrağını biri bırakınca hemen öteki sınıf ya da kesimler ellerine alıyor ve öncekinin kaldığı yerden devam ediyor.

Emekçi sınıflar birbirlerinden öğreniyorlar. Emekçi köylülerin kapitalist sömürüye karşı başkaldırıları bundan iki-üç yıl öncesinde Avrupa'da tırmanışa geçmişti. Pek çok Avrupa ülkesinin, buna emperyalist ülkeler dahil, emekçi köylüleri, tarımsal girdi fiyatlarındaki artışı, ürettikleri ürünlerin fiyatlarındaki düşüşü protesto etmek için Avrupa başkentlerini traktörleriyle basmışlardı.

Avrupalı çiftçilerin eylemleri oldukça şiddetliydi. Başkentler yangın yerine dönmüştü. Aynı zaman aralığında işçi sınıfının eylemlerinde önemli bir artışın ortaya çıkması emperyalistleri ve işbirlikçi burjuvaları paniğe sevk etmişti. Çünkü emekçi köylülerin eylemleri basit bir protesto eyleminden çok öte, bir çiftçi ayaklanmasına dönüşüyordu. Emperyalist ve işbirlikçi hükümetler için bu bir kabus gibiydi. Bütün hükümetler, emekçi köylülerin talepleri karşısında geri adım atarak bu yangının büyümesini önleyebildiler.

Artık herkes, dünyanın en ücra köşesindekiler bile, birbirlerinden öğreniyor. Burjuvazi gibi emekçi kitleler, işçi sınıfı, emekçi köylüler de kendi sınıfdaşlarının eylemlerine bakarak mücadele derslerinden öğreniyor; bu dersleri "taklit" etmeye çalışıyorlar.

Tekelci kapitalist burjuvazi tarafından ezilen, sömürülen, sürekli biçimde yoksulluğa itilen; küçük tarlasını kaybetme korkusu yaşayan Türkiye ve Kürdistan'ın emekçi köylülerinin Avrupalı sınıfdaşlarının yolundan gitmeleri kaçınılmazdı. Uzun bir mücadele tarihine, birikimine, mücadele deneyimine sahip emekçi köylüler, bıçak kemiğe dayanınca Avrupalı sınıfdaşlarından geri kalmayacaklarını gösterdiler. Kaçınılmaz olan gerçekleşmeye başladı; iki ülkenin emekçi köylüleri traktörleriyle, iş makinalarıyla, ürettikleri ürünlerle şehirlerin caddelerini işgal etmeye başladılar.

İşçi sınıfının en önemli müttefikleri şimdi sahne alıyorlar. Rize'de çay üreticileri; fıstık üreticileri

Öyleyse, emekçi köylüye söyleyeceğimiz şudur: Sizi yalnızca sermayenin çökmesi yükseltebilir; yalnızca burjuvazinin egemenliğine, burjuva düzenin kendisine son verecek; bankaları, büyük toprak mülkiyetini, fabrikaları, büyük iç ve dış ticareti kamulaştıracak devrimci bir hükümet yoksulluktan, toplumsal aşağılanmadan, kurtarabilir.

Antep'te; İzmir Kınık'ta, Bursa Karacabey'de, Balıkesir Bandırma'da ve Burdur da domates üreticileri, ürünlerini getirip şehirlerin caddelerine dökerek eylem yaptılar. Bunları Maraş'ın sebze üreticileri, kavun, karpuz, buğday üreticileri ürünlerinin fiyatı üretim maliyetlerinin çok altında kaldığı için ürünlerini ya tarlada bıraktılar ya da toplayıp caddelere döktüler.

Bu eylem zincirinin şimdilik son halkası, Maraş-Afşin emekçi köylüleri oldu. Afşin'li emekçi köylüler, üretim maliyetlerinin yol açtığı sonucu şöyle ifade ediyorlar:

"2002'de o dönemin iktidarı sayın Bülent Ecevit, Mesut Yılmaz ve Bahçelî'nin döneminde iki kilo buğday bir kilo mazot ediyordu. Şimdi altı buçuk kilo buğday veriyorsunuz bir kilo mazot alamıyorsunuz. Ben buğdayı 7 liraya verdim, gittim 10 liraya ekmek aldım. Bu cümle zaten yetiyor" Çiftçilerin deyişiyle, "tarlada yangın var".

Emekçi köylümüz, farkında olmadan gerçekte kapitalizmin bir yasasını dile getirmiş bulunuyor: Emekçi köylü kapitalizm tarafından sürekli yok oluşa doğru sürükleniyor. Ecevit dönemiyle ilgili verdiği örnek, o dönemde köylünün durumunun "iyi" olduğu anlamına değil, emekçi köylünün durumunun, her geçen gün daha da kötüleştiği anlamına gelir. Tıpkı işçi sınıfının durumunun, her geçen gün sürekli kötüleşmesi gibi.

Türkiye ve Kürdistan işçi sınıfı, burjuvaziye karşı verdiği savaşta emekçi köylüde en yakın müttefikini bulur. Çünkü, tıpkı işçi sınıfı gibi, emekçi köylünün kendisine karşı mücadele ettiği sınıf, tekelci sermaye sınıfından başkası değil. Emekçi köylülerin son eylemleri bu gerçeği bir kez daha ortaya koydu.

Marx, kapitalist ülkelerde işçi sınıfı ile emekçi köylülük arasındaki

ittifakın nesnel-maddi temelini şöyle ortaya koyar:

"Görülüyor ki, onun sömürsü, sanayi proletaryasının sömürsünden yalnızca sömürünün biçimiyle ayrırt edilir. Sömürücü aynıdır: yani Sermaye. Tek başlarına ayrı ayrı ele alınan kapitalistler, gene ayrı ayrı köylüleri, ipotekler yolu ile ve tefecilik yolu ile sömürürler. Kapitalist sınıf, köylü sınıfını, devlet vergisi yolu ile sömürür. Mülkiyet sözü köylü için bir tılsımdır, sermaye şimdiye kadar bu tılsımla köylüyü büyülemiş ve bunu, köylüyü sanayi proletaryasına karşı kışkırtmak için bir bahane olarak kullanmıştır. Köylüyü, yalnız sermayenin çökmesi yükseltebilir, yalnız antikapitalist, proleter bir hükümet köylüyü ekonomik yoksulluğundan, toplumsal aşağılanmasından kurtarabilir."

Öyleyse, emekçi köylüye söyleyeceğimiz şudur: Sizi yalnızca sermayenin çökmesi yükseltebilir; yalnızca burjuvazinin egemenliğine, burjuva düzenin kendisine son verecek; bankaları, büyük toprak mülkiyetini, fabrikaları, büyük iç ve dış ticareti kamulaştıracak devrimci bir hükümet yoksulluktan, toplumsal aşağılanmadan, kurtarabilir.

Emekçi köylülerin son eylemlerinden çıkarılabilecek en önemli sonuç, birleşik devrimin giderek güç topladığıdır. Küçük tarla sahibi emekçi köylünün eylemleri, özünde, tekelci kapitalist düzene, sermaye egemenliğine karşıdır.

Propaganda ve ajitasyon faaliyetini emekçi köylüyü kapsayacak şekilde genişletmenin zamanı. Emekçi köylüye, kendisini, işçi sınıfı önderliğinde gerçekleşecek bir halk devriminden ve bu devrimle birlikte kurulacak bir halk iktidarından, Geçici Devrim Hükümetinden başka hiçbir şeyin kurtaramayacağını anlatmalıyız.

Yolbulan Metal İşçileri Patronun Grevi Kırma Girişimini Engelledi

Yolbulan Metal'de işçilerin mevcut ücretleri 19.500-20.000 TL arasında değişirken, patronun teklif ettiği zam oranı, ücretleri 23.000-24.000 TL'ye çıkarmayı öngörüyor. İşçilerin talebi ise ücretlerinin 30.000 TL'ye yükseltilmesi ve 90 gün ikramiye ile sosyal haklar verilmesi.

Antakya'nın Dörtyol ilçesinde bulunan Yolbulan Metal fabrikası işçileri, düşük ücretler nedeniyle 20 Haziran'dan bu yana mücadeleye devam ediyor.

Özçelik İş Sendikası üyesi işçiler insanca yaşayacak ücret talebiyle ücretlerinde %50 zam talep etti. Fakat Yolbulan patronu %20 zam teklifinde diretti. Sefalet zammı dayatmasını kabul etmeyen işçiler, 20 Haziran itibarıyla greve çıktılar.

İşçiler yazın sıcağına ve patronun ayak oyunlarına rağmen 69 gündür fabrika önünde greve devam ediyor. Yolbulan patronu ise işçilerin grevini kırmak ve kârına kâr eklemeye devam etmek için, her türlü yöntemi deniyor.

Grevin 68. günü olan 27 Ağustos günü Yolbulan patronu başka bir yerde üretim yapmak ve grevi kırmak amacıyla fabrikadaki kütükleri alıp başka bir yere taşımaya girişti. Ancak, işçiler buna izin vermedi.

Yolbulan patronu, fason üretim yapmak amacıyla kütükleri fabrikadan çıkararak Oğuz Depo ve Nail Depo'ya yerleştirdi. Ayrıca Karabük ve Payas'ta bulunan Net Haddecilik'te de üretim yaptığı belirtildi. Son olarak, Tufan Demir Çelik Fabrikası'ndan gelen üç tır, grevde olan Yolbulan fabrikasına kütük almak için geldiğinde grev gözcüsü işçiler, sendika temsilcileri ve Sendika Başkanı Mehmet Güngör bu girişime engel oldu.

Özçelik-İş İskenderun Şube Başkanı Mehmet Güngör, grev alanında işçilerle birlikte olduklarını ve siyasi partiler, sendika ve meslek odaları ile dayanışma içinde olduklarını ifade etti.

İşçilerin greve başladığı süreçte ilk ay işçilere yarım maaş ödenirken, ikinci ayda da 10.500 TL ek ödeme yapılacağı belirtildi. Ayrıca bazı belediyeler ve dayanışma gösteren kuruluşların da işçilere gıda yardımı sağlayarak dayanışmada buldukları belirtildi.

Grev sürecinin başından itibaren işçilerin taleplerini masada çözmeye çalıştıklarını söyleyen Güngör, patronun ilk başta önerdiği %20 zam oranının, işçilerin talep ettiği %50 oranının çok altında olduğunu, bu ücretlerle işçilerin geçimlerini sağlamasının mümkün olmadığını ifade ederek, yasaların işçilerin lehine olmadığını ve patronların işçileri yıldırmaya sürüklemeye çalıştığını söyledi.

İşçilerin grevlerini başarıyla sonuçlandırmak için ellerinden gelen her şeyi yapacaklarını belirten Güngör, kamuoyuna da desteklerini sürdürme çağrısı yaptı.

Yolbulan Metal'de işçilerin mevcut ücretleri 19.500-20.000 TL arasında değişirken, patronun teklif ettiği zam oranı, ücretleri 23.000-24.000 TL'ye çıkarmayı öngörüyor. İşçilerin talebi ise ücretlerinin 30.000 TL'ye yükseltilmesi ve 90 gün ikramiye ile sosyal haklar verilmesi.

Akcanlar İşçileri İnsanca Koşullarda Çalışmak İstiyor

Antep'te işten atılan Akcanlar işçileri Apatrona ait Grand Otel'in önünde basın açıklaması yapmak istedi. Polis barikatiyle karşılaşan işçiler Demokrasi Meydanı'na yürüyerek eylemlerini gerçekleştirdi.

Antep OSB'de bulunan Akcanlar Tekstil fabrikası işçileri, vergi kesintilerine ve yedili çalışma sistemine karşı 17 Ağustos günü iş bırakarak üretimi durdurdu. İşçilerin iş bırakması üzerine Akcanlar patronu, iş bırakan 90

işçiyi işten attı. İşçiler ise işe geri alınma talebiyle fabrika önünde eyleme başladı.

Birleşik Tekstil Dokuma ve Deri İşçileri Sendikası (BİRTEK SEN) üyesi olan işçiler 25 Ağustos'ta Akcanlar'ın patronuna ait Grand Otel'in önünde basın açıklaması yapmak istedi. Sermayenin koruyucusu polis otel önünde barikat kurarak işçilerin otel önüne geçmesini engelledi.

BİRTEK-SEN sosyal medya say-

fasından "Grand Otel'in önünden Demokrasinin Meydanı'na yürüyoruz. Açıklamamızı Demokrasi Meydanı'nda yapacağız. Antep'teki bütün emek ve demokrasi güçlerini Demokrasi Meydanı'na bekliyoruz" çağrısında bulundu.

Basın açıklamasında polis engeline tepki gösteren Akcanlar işçileri taleplerini şöyle sıraladı:

Pazar tatilini gasp eden 7'li sistem dayatmasına son!

Vergi dilimi kesintileriyle açık sınırının altına düşen ücretlere iyileştirme

Bayat ve kokmuş otel artıklarını değil, sağlıklı ve doyurucu yemek istiyoruz!

İşçi sağlığı ve iş güvenliği önlemleri alınsın!

İnsanca koşullarda çalışmak, insanca yaşamak ve insan yerine konmak istiyoruz!

3. Yılımızda Örgütleniyor, Büyüyoruz

Özel Sektör Öğretmenleri Sendikası'ndan bir Öğretmen

3 Yıl oldu... Çalışma ve yaşam koşullarımızdaki güvencesizliklerin sirtımıza bindirdiği yüklerle karşı "artık yeter" diyerek bir araya gelişimizin 3. yılı.

Güvencesiz ve örgütlenmez denilerek sorunları görmezden gelinen bir öğretmen kitlesinin, bir parçası olarak bir yol açtık. Uykusuz geceler, boyu bitmeyen toplantılarımızda biz; nasıl bir sendika olacağımızı, taleplerimizi, mücadele içerisinde bizleri hangi handikapların beklediğini tartışarak, pandemiyin ağır yükleri altında iyice pervasızlaşan sömürüye karşı nasıl mücadele edeceğimizin planlarını yaptık. 2014'te bizden çalınan "Taban Maaşımızı Geri Alacağız" dedik. "Belirli Süreli Sözleşmelere Son Vereceğiz" dedik. Her sözümüzde "örgütlenmez" denilen öğretmenler onar onar, yüzer yüzer aramıza katıldı.

Söylediklerimiz yaşamsal olmasının yanında, pratiğin sınavından geçtiğinde karşılığını bulacak olan şeylerdi. Bu sınavdan çok kereler geçtik.

Sendikamızın bir hareket tarzı, ortak akılı oluştu. Sokakta verdiğimiz mücadele, üyelerimize

dönük mobbinglere karşı yaptığımız okul baskınları, Meclis Parkında sürdürdüğümüz Eğitim Nöbeti, diğer yandan bürokratik yolları zorlayan başka bir mücadeleyi eş zamanlı, iç içe sürdürmek zorunda kaldık. Gücümüzü, niteliğimizi, sınırlarımızı ve avantajlarımızı görmemizi sağlayan tüm bu pratiklerle birlikte 4. yılımıza giriyoruz ve Marx - Engels'in yazışmalarından öğrendiğimiz "Proletaryanın kavgalarının gerçek meyvesi, alınan dolaysız sonuçta değil, işçilerin gitgide genişleyen birliğinde yatar" sözündeki gibi, biz de bu zamana değin geldiğimiz sürecin kendisini en büyük kazanımımız olarak görüyoruz.

Şimdi yeni bir eğitim döneminin başlangıcındayız. Yeni öğretim dönemi bizim için kolejlerde, kurslarda, vakıf üniversitelerinde, rehabilitasyon merkezlerinde örgütlenmemiz, büyümemize dair adımlarımızın planlarıyla dolu; azimliyiz ve bugün edindiğimiz deneyimler üç senenin çok ötesinde.

Dün bir avuç insanla başlayan mücadelemiz, bugün onbeş bin üyeye gelip dayandı. Niceliğimizi niteliğimize dönüştürüyor ve biz iddia ediyoruz ki, 4. yılımız 3. yılımızın çok daha ilerisinde

olacak. Coşkulu, kararlı ve özveriliyiz. Tarihten öğrendik, yaşamın pratiğinde sınıandık ve işçi sınıfı mücadelesinde bir dönüm noktasına imzamızı atacağız diyoruz.

Onur ve gururla diyoruz ki: "Mücadele Dersini Öğretmenler Verecek."

"Bu üç senede yürünen hat hem yeni ilişkileri, güçleri açığa çıkardı hem sendikayı genel emek hareketinin içinde dikkate değer bir konuma yükseltti. Bugün özel öğretim alanında, vakıf üniversitelerinde, eğitim hareketinin başını kaldırdığı her yerde bir sendikanın bayrağı dalgalanıyor ve o sendika talepleri engelleri aşı aşı yürüyor." Sendika MYK'sının 3. yılına ilişkin açıklamasından

Fernas Maden İşçilerinin Sendikal Hak Mücadelesi Büyüyor

Manisa'nın Soma ilçesinde bulunan Fernas Madencilik'te Bağımsız Maden İşçileri Sendikası üyesi oldukları için iki işçi 25/2 maddesi gerekçe gösterilerek işten çıkarıldı. İşçilerin işten çıkarılması üzerine Bağımsız Maden İş Sendikası Genel Başkanı Gökay Çakır "Arkadaşlarımız asıl olarak sendikal nedenle işten atılmıştır. Bunu söylememek için kağıt üzerinde gerekçe gösteriyorlar. Biz birazdan çadırımızı kurarak arkadaşlarımız işe alınincaya kadar direnişe başlayacağız. Bundan sonra işçi arkadaşlarımızın derdi, Bağımsız Maden İş Sendikası'nın derdidir. Diğer işçi arkadaşlarımıza da sesleniyoruz. İki arkadaşımızın başına gelen, yarın sizin de başınıza gelebilir, arkadaşlarımıza destek olun birlikte kazanalım" dedi.

İşçilerin maden ocağı önündeki eyleme başlamasının ardından 5 işçi, daha yine sendikal nedenle işten çıkarıldı.

Fernas Madencilik'te işten atılan temsilcisi Erdinç Demirtaş, beş yıldır sendika üyesi olduğunu ve bir hafta önce iki işçinin, bu hafta da kendisinin sendikal nedenle işten atıldığını belirtti.

"Fernas Madencilik, sendikal işçi sayısının artmaya başlaması üzerine bizi işten çıkarttı. Başka sarı sendika gelse sıkıntı yok. Ama Bağımsız Maden İş Sendikası burada istenmiyor. Biz de işten atılan işçiler sendikamızla durumu değerlendirdik ve direnişe başlama kararı aldık" Sendika temsilcisi Erdinç Demirtaş İşçiler 25 Ağustos itibarıyla Fernas Madencilik önünde eyleme geçti. İşten atılan işçilerin eyleme başlamasının ardından bir sonraki vardiyaya gelen işçiler, servislerden inerek işten atılan arkadaşlarına desteğe geldi.

Maden işçileri, desteğe gelen işçi arkadaşlarıyla birlikte maden ocağı içine yürüyüşe geçerek çalışmayı durdurdu. Maden ocağı önüne yapılan yürüyüşte özel güvenlik görevlileri ve jandarma işçileri engellemeye çalıştı. Fakat işçiler "burası bizim işyerimiz" diyerek maden ocağı önünden ayrılmadı. Maden işçilerinin mücadelesine destek için desteğe gelenlerden milletvekili Ahmet Vehbi Bakırlioğlu şirket yetkilileriyle görüştü.

Bakırlioğlu, Fernas Müdürü Serkan Güncü ile yaptığı görüşmede işçilerin yaşadıkları ağır çalışma koşulları, izinlerini kullanamamaları, ücretlerinin düşük olması, İSİG

önlemlerinin alınmaması gibi şikayetleri nedeniyle sendikalı olmayı tercih ettiklerini söylediğini ve bunları dile getirirken de Güncü'nün bunu doğruladığını, fakat ardından "İşçiler para karşılığı ya da zorlanarak sendikaya üye yapıyordu" şeklinde iddialarda bulunduğunu, böylece işçilerin sendikal nedenle işten atıldığını iki kez itiraf etmiş olduğunu açıkladı. Görüşmede "Bağımız Maden İş Sendikası yeni bir sendika para karşılığı üye yapmayacağını bildiğimiz gibi, para ödeyecek maddi imkanı da yoktur. Zorla üyelik konusunu da işçilere de soracağım" dediğini belirtti.

Bu sırada işçiler "kim zorlayacak" vs şeklinde yanıtlar vermeye başladı. Bakırlioğlu işçilere "Arkadaşlar, içinizde istemediği halde zorla üye yapılan ya da üye olan var mı?" diye sordu. İşçiler "Hayır biz kendimiz üye olduk", "Uzun süredir üye arkadaşlarımız var, onlar işten atılınca biz de üye olduk" şeklinde yanıt verdiler.

"Bağımsız Maden İş maden işçisinin sendikasıdır, hiçbir zaman parayla üye yapmadık, teklifimiz de olmadı. Bağımsız Maden İş parayla üye yapan sarı sendikalardan değildir, buna karşı işçilerin kurduğu bir sendikadır. Parayla üye yapmaz. Zaten aidat vb olmadığı için, buradaki işçiyi para karşılığı üye yapacak maddi gücü de yoktur. Ben de dahil hepsi maden işçisidir."

Sendika Genel Başkanı Gökay Çakır İşçilerin direnişi sürerken işten çıkartmalar devam etti. Fakat sendikaya üye olan işçilerin sayısı hızla atmaya başladı.

Sendika İşyeri Temsilcisi Erdinç Demirtaş, "Bizi işten atarak sendikayı

engellemeye çalıştılar ama ters tepti, arkadaşlarımız daha fazla üye olarak sendikaya sahip çıktılar" diyerek işçilerin birlik olduklarını vurguladı.

Maden işçileri Fernas Madencilik önünde jandarma ablukasında 27 Ağustos gecesi de eyleme devam etti. Gece geç saatlerde jandarma, Bağımsız Maden İş Sendikası Genel Başkanı Gökay Çakır'ın da aralarında olduğu 70 işçiyi gözaltına aldı. Sendika üyeleri arkadaşlarının gözaltına alınması üzerine maden ocağına giderek oradaki işçilerin de katılımıyla, gözaltına alınan işçiler adına nöbete başladı. Sabah erken saatlerde gözaltından serbest bırakılan işçiler, yine maden ocağı önüne gelerek eyleme devam etti.

Fernas Maden işçilerinin sendikal hakları için mücadelesi devam ediyor.

"Fernas Madencilik, sendikal işçi sayısının artmaya başlaması üzerine bizi işten çıkarttı. Başka sarı sendika gelse sıkıntı yok. Ama Bağımsız Maden İş Sendikası burada istenmiyor. Biz de işten atılan işçiler sendikamızla durumu değerlendirdik ve direnişe başlama kararı aldık" Sendika temsilcisi Erdinç Demirtaş

CarrefourSA İşçilerinin Sesi Her Yerde

Zam ve çalıştıkları depoda İSİG önlemlerinin alınmasını talep ettikleri için işten atılan CarrefourSA depo işçileri yaklaşık iki haftadır eylemlerini sürdürüyor.

Mücadele Birliği okurları, 23 Ağustos Cuma günü, CarrefourSA Şişli mağazasında, CarrefourSA Depo işçileri ile dayanışma için eylemdeydi. CarrefourSA Depo işçilerine destek için eylem yapan DÖB'lü öğrenciler ve EKA'lı kadınlara eylemleri sırasında müşteriler ve çalışanlar destek oldu.

Kasa bölümüne gelerek ellerinde "Sabancuların Yemeğinde Emek Sömürüsü Var", "Çocuklarımız Açken Sabancılara Huzur Yok" dövizleri taşıyan Mücadele Birliği okurları, CarrefourSA Depo işçilerinin selamını getirdiklerini söyleyerek, "CarrefourSA Depo işçisi haklarını alana kadar her yer eylem alanı olacak. Onlar geçen gün Sabancı'nın evinin önündeydi, biz de bugün Mücadele Birliği okurları olarak CarrefourSA işçilerinin sesini her yere taşıyacağız." dediler.

Depo işçilerinin haklarını istediklerini, açlık sınırının altında aldıkları ücrete zam ve çalıştıkları depoda İSİG önlemlerinin alınmasını talep ettikleri için işyeri temsilcilerinin işten atıldığı, bunun üzerine diğer depo işçilerinin atılan işçi arkadaşlarının işe geri alınması ve maaşlarına zam yapılması ve çalıştıkları depoda İSİG önlemlerinin alınması talebiyle mücadelelerini sürdürdükleri vurgulandı.

Mücadele Birliği okurları emeğin sermayeye karşı mücadelesi kazanana kadar, işçiler evlerine ekmek götürene kadar, çocukların bir çikolata için ağlamadığı, istediği okulu okuduğu, kadınların işçilerin sömürülmediği bir dünya yaratana kadar mücadeleyi sürdüreceklerini söyledi. Eylem "CarrefourSA İşçisi Yalnız Değildir", "Yaşasın Sınıf Dayanışması" sloganlarıyla sonlandırıldığı esnada bir mağaza yetkilisi gelerek eylem yapanlara sözlü saldırıda bulundu, yaşanan tartışmanın ardından mağazadaki müşterilerin Mücadele Birliği okurlarını tebrik etmeleri ile eylem iradi olarak sonlandırıldı.

"CarrefourSA'dan Alma Suça Ortak Olma!"

CarrefourSA Esenyurt Depo'da çalışan işçiler ara zam talebinde bulunmuş, işçilerin bu talebine taşeron DGR firması DGD-SEN işleri temsilcilerini işten atarak yanıt vermişti. İşçiler hem ara zam talebine hem de işten atılan arkadaşlarına sahip çıkarak iş bırakma eylemine geçti.

CarrefourSA Esenyurt Depo işçileri birçok saldırı ve tehditle, gözaltılarla karşılaşmalarına rağmen eylemlerine kararlılıkla devam ederken dayanışma eylemleri de yapılarak CarrefourSA işçilerinin taleplerinin karşılanması istendi.

İşçiler eylemlerine devam ederken CarrefourSA Esenyurt Depo'nun kapısına kilit vuruldu.

CarrefourSA Esenyurt Depo işçileri, "Depo kilitliyse bize her yer eylem alanı" diyerek taleplerinin karşılanması için CarrefourSA mağazalarında eylemlerine devam ediyor. CarrefourSA Esenyurt Depo işçileri direnişin 15. gününde Zeytinburnu Olivium AVM'ye giderek buradaki CarrefourSA mağazasında konuşmalar yapılarak müşterilere CarrefourSA Esenyurt Depo işçilerine destek vermeleri ve CarrefourSA'yı boykot etme çağrısı yapıldı.

Zeytinburnu Olivium AVM çıkışında işçilere önce özel güvenlik ardından polis saldırdı. Polis işçilere "Size Sabancı'nın selamını getirdik" diyerek, işçilerin yüzlerine biber gazı sıktı. Aralarında DGD-SEN yöneticilerinin de olduğu işçileri darp eden polis yere yatırıp boğazlarına basarak ve ters kelepçe yaparak gözaltına aldı.

Zeytinburnu Olivium AVM çıkışında işçilere önce özel güvenlik ardından polis saldırdı. Polis işçilere "Size Sabancı'nın selamını getirdik" diyerek, işçilerin yüzlerine biber gazı sıktı. Aralarında DGD-SEN yöneticilerinin de olduğu işçileri darp eden polis yere yatırıp boğazlarına basarak ve ters kelepçe yaparak gözaltına aldı.

Gözaltına alınan işçiler Zeytinburnu İlçe Emniyet Müdürlüğü'ne götürüldü. İşçilerin işkence ile gözaltına alınmasına rağmen eylemler devam etti. DGD-SEN ArmoniPark AVM'de olacaklarını duyurdu.

İşçiler ArmoniPark AVM'de CarrefourSA mağazasında kasa kilitleme eylemi yaparak geçinemedikleri için ara zam talebinde bulduklarını ve işten

atıldıklarını anlattı. İşçiler müşterilere "CarrefourSA'dan almayın suç ortak olmayın, bizlere destek olun" diyerek taleplerini dile getirdi. Alışveriş yapanlara seslenen işçiler, "Çocuklarımızın yüzüne bakamıyoruz, biz bu ürünleri alıp eve gidemiyoruz" diyerek boykot çağrısını yineledi.

"Carrefour'dan Alma Suça Ortak Olma", "İşçiler Açken Sabancı'ya Huzur Yok", "İşçiler Birlikte, Birlikte Güçlü", "Sabancı Şaşıрма Sabrımızı Taşıрма" sloganlarını sık sık atan işçiler CarrefourSA'nın ardından AVM içinde bulunan Sabancı'ya ait Gratis'te de eylem yaptı.

DGD-SEN Genel Başkanı Neslihan Acar "CarrefourSA Esenyurt Depo işçileri geçinemedikleri için ara zam talebinde bulundu, bu yüzden 300'e yakın işçi deponun

kapısına kilit vurularak dışarı atıldı. CarrefourSA'dan alışveriş yapmazsanız bir şey kaybetmezsiniz. Onlarca market var. Benzer ürünleri oralardan alabilirsiniz. Gratis'ten alışveriş yapmazsanız bir şey kaybetmezsiniz onlarca kozmetik mağazası var. Buradan ürün almazsanız işçi arkadaşlarımızın mücadelesine destek olursunuz. Onların işlerine dönmesine evlerine ekmek götürmelerine destek olursunuz. Ülkede işçiler geçirmiyor, buradaki işçi arkadaşlarımız da geçinemedikleri için ara zam istedi. Faturalarımızı ödeyemiyoruz, çocuklarımız var, onlara bir şey alıp götürüyoruz. Lütfen işçilerin talepleri kabul edilinceye kadar CarrefourSA ve Gratis'ten alışveriş yapmayın" diyerek boykot çağrısında bulundu.

Mağazalara alışveriş için gelen bazı müşteriler çağrı üzerine seçtikleri ürünleri bırakarak ya da ürünlere bakmadan mağazadan çıktı. İşçiler destek verenleri alkışlayarak teşekkür etti.

DGD-SEN'in CarrefourSA Esenyurt Depo işçilerinin taleplerinin karşılanması için CarrefourSA ve Sabancı Holding'e ait şirketleri boykot etme ve direnişe destek çağrısı devam ediyor.

Gözaltına alınan işçiler gece saatlerinde serbest bırakılırken DGD-SEN Başkanı Neslihan Acar bir açıklama yaparak "Sabancıların selamını aldık, daha sert geleceğiz." dedi.

Kasa Her Zaman Kazanır

İnan Çelik

TÜSİAD başkanı Orhan Turan bir televizyon programında konuşuyor. "Sanayici zorda. Pek çok şirket yurt dışına çıkıyor. Mısır'ın tekstil üretiminin % 30'unu Türk şirketler gerçekleştiriyor. Burada bir şirket açıyorsanız daha fatura kesmeden vergi geliyor." Gazeteci soruyor, "Tarihi karlar yapıyorsunuz ama buna rağmen şikayet ediyorsunuz. Gelir dağılımı bozuldu ve zenginle yoksul arasında uçurum inanılmaz boyutlara vardı. En tepedeki zenginler böyle şikayet ederken yoksullar ne yapacak?" Beyefendinin cevabı şöyle, "Gelir dağılımındaki eşitsizlik böyle sürdürülemez. Bir çözüm bulamazsak toplumsal ayaklanma kaçınılmaz." Özcesi, sermaye sınıfının aç gözlülüğü bakidir fakat bu gelmekte olanı görmediklerinden değildir. Başka türlü olamayacağı için böyledir. Onlar kendileri ve sistemleri için ölüm kalım süreçlerinde dahi çoklu düşünerek, o günün ve yarının planlarını bir arada taşımayı öğrendiler. Yüzyılların yönetme yeteneğini sonuna kadar kullanıyorlar.

Yukarıdaki tespiti yapan bu sermaye sözcüleri, diğer yandan emeğin baskı altına alınması, güvencesizlik, onlarca yıllık mücadeleler ile kazanılmış hakları ortadan kaldıran yeni iş yasası üzerine çalışmalarını da yoğunlaştırıyor. ***İşçiler açısından zaten geri olan 4857 sayılı iş kanunu içinde yer alan kırıntıları da ortadan kaldıracak yeni düzenlemeler kapıda. Bir süredir kamuoyunun gündemine getirilen "çalışma süreleri kısıyor, evden çalışma, güvenceli esneklik, artık zamanın senin olacak" güzellmeleriyle burjuva basında pişiriliyor sermayenin yeni çalışma planı.***

Geçtiğimiz günlerde Cevdet Yılmaz başkanlığında Yatırım Ortamı İyileştirme Kurulu toplandı. Orta Vadeli Program içine yerleştirilen uluslararası ve ulusal tekeller tarafından uzun zamandır planlanan çalışma modeli, işçilerin ücret artışları ekseninde eylemlere geçtiği bu günlerde karşımıza çıkıyor.

Emeğe saldırılar tüm cephelerde yoğunlaşırken savaşın ortasında işçi sınıfı savaşı birlikte sonuna vardıracağı bir odak arayışını sürdürüyor. CarrefourSA'da on günü aşan eylemde işçilerin DGD-Sen gibi görece "küçük" bir sendikadan ayrılmayı, enerji işçilerinin çok daha kitlesel sendikalar yerine Enerji-Sen'e, taşıma işçilerinin Kataş-Sen'e yönelmeleri gibi durumlar, bize bu yol arayışını gösteriyor.

Yılmaz, toplantı sonunda yaptığı açıklamada "Uzaktan, kısmi, geçici süreli çalışma ile platform çalışması gibi yeni nesil çalışma modellerine dair mevzuat ihtiyaçlarının, iş dünyası gerçekleri ve iş yaşamı dengesi gözetilerek belirlenmesi kararı alındı" diyor. Bu çalışmaya dair toplantıların sermaye ve hükümet temsilcileriyle yapılmasına çeşitli illerde hız verildiği görülüyor.

Açlık ve yoksullukla boğuşan işçi ve emekçilerin kafasını çeviremeyeceği tarafta kazanlar kayıyor. "Kırk katır mı kırk satır mı?" gibi bir planlama... Yüksek karlardan gözü doymayan sermaye işçi sınıfına tam teslimiyet için her koldan saldırıyor. Hangisini koparsa karına kar katacak.

Geçen hafta üç konfederasyon ülkenin farklı illerinde eylem yaptı. Eylem dediysek siz anlayın. "Dostlar alışverişte görsün" minvalinde. Bir de eylem takvimi açıklamazlar mı, evlere şenlik. İlk açıklamalarına işçilerin ilgi gösterdiği söylenemez. İşçilerin eylemlere katılmaması rahatları yerinde olduğundan veya bu ücretleri kabul ettiklerinden değil. Birincisi koca konfederasyonlar işçilerin eyleme katılma koşullarını yerine getirmeye zahmet etmiyorlar. Zaten işçiler de bu sendikalara güvenip işlerini bırakıp eylemlere gitmiyorlar.

Emeğe saldırılar tüm cephelerde yoğunlaşırken savaşın ortasında işçi sınıfı savaşı birlikte sonuna vardıracağı bir odak arayışını

sürdürüyor. CarrefourSA'da on günü aşan eylemde işçilerin DGD-Sen gibi görece "küçük" bir sendikadan ayrılmayı, enerji işçilerinin çok daha kitlesel sendikalar yerine Enerji-Sen'e, taşıma işçilerinin Kataş-Sen'e yönelmeleri gibi durumlar, bize bu yol arayışını gösteriyor. Bu yol arayışında ısrarlı, cüretkar bir mücadeleyi ve tabanın inisiyatifini samimice yürütenlerin kazanacağı bir döneme giriyoruz.

Geniş yığınların yıkıma sürüklendiği böylesi bir dönemde işçi, emekçilerin geniş, yıkıcı eylemlere yöneldiğini görüyoruz. Bu dönemde reformist, uzlaşmacı ve işbirlikçi çevrelerin "krizin faturasını ödemeyeceğiz" söylemleri de artık karşılık bulmuyor. Onlar da bunu görmüş olmalı ki "faturayı ödemeyeceğiz" kampanyalarıyla karşılaşmıyoruz.

Böyle dönemlerde ortak akıl yaratmak çok önemli olmakla beraber, tek başına ortak akıl yeterli olmayacak. Emeğin korunması, geliştirilmesi ve kurtuluşu yolunda aklın birliğini eylemin ve pratiğin birliğiyle harmanlamak gerekir.

Şans oyunlarında kullanılan bir söz vardır. "Kasa her zaman kazanır!" Tekelci sermaye hiçbir zaman kaybetmeyeceğini, işçi sınıfının aklının kasadan kırıntı almanın ötesine geçmeyeceğini düşünüyor. Oyunu onların kurallarıyla oynayanlar yine kaybedecek. Kırıntıları değil kasanın kendisini hedefleyen akıl ve cüret kazanacak.

Kadınların Kalem Yerde Kalmayacak

Adana

23 Ağustos günü Güney Kürdistan'ın Süleymaniye kentinde meslektaşlarıyla birlikte buldukları aracın bombalanması sonucu Gülistan Tara ve Hêro Bahadîn'in katledilmesi, 26 Ağustos günü Adana'da protesto edildi.

İnönü Parkı'nda yapılması planlanan basın açıklaması, DEM Parti Adana İl Örgütü'nün polis ablukasına alınması ve kitlenin çıkışına izin verilmemesi üzerine gerçekleştirilemedi.

DEM Parti Adana Kadın Meclisi ve TJA, uzun tartışmaların ardından dışarı çıkarak bina önünde basın açıklamalarını gerçekleştirdiler.

DEM Parti Adana İl Eş Başkanı Helin Kaya tarafından okunan açıklamada, "Özgür basın emekçisi Kürt kadın gazetecilere yönelik bu katliamı lanetliyoruz. Yaralılara ise acil şifalar diliyoruz" denildi.

İktidarın Kürdistan'ın dört parçasını ilhak etmek istediği belirtilen açıklamada Kürdistan Federe Bölgesi yönetiminin de buna rıza göstererek, Kürdistan'ın evlatlarının katledilmesine ortak olduğu da vurgulandı.

"Kürt halkına, Kürt halkının kazanımlarına, özgürlük mücadelesine yönelik bu saldırılar daha önce de ajanlar, paramiliter güçler eliyle gerçekleştirilmiştir. Gazeteci Nagihan Akarsel yoldaşımız bu saldırılar sonucu Süleymaniye'de katledildi. Bu saldırıyı gerçekleştiren emperyal güçler, paramiliter yapılar ne Kürt halkının ne kadınların ne de kadın gazetecilerin mücadelesini sindirecektir. İşlenen savaş suçlarının üzerine, sivil katliamlarla örtülmesine izin vermeyeceğiz."

Federe Kürdistan yönetiminin bu sivil katliama dair derhal bir açıklama yapması için çağrıda bulunuldu. "Gazeteci Nagihan yoldaşımızı fikirleriyle, yazılarıyla, mücadelesiyle bulduğumuz her yerde nasıl yaşıyorsak, Gülistan Tara ve Hêro Bahadîn yoldaşlarımızın mücadelesini de yaşatacağımızın sözünü yineliyoruz. Kürt kadın gazetecilerin, özgür basın emekçisi kadınların kalem yerde kalmayacak.

Gazetecilere yönelik bu saldırının hedefi özgür basının sesini kısmak ve Kürdistan'da süren savaş suçlarının dünya kamuoyuna ulaşmasını engellemektir. Ama bilinmelidir ki hakikatin izini süren özgür basın emekçileri, arkadaşlarının kalem yerde bırakmayacak, her koşulda hakikatin sesi açığa çıkacak. Bütün Kürdistan halkının başı sağ olsun!" denilerek açıklama sonlandı.

Kalemler de Kameralar da Sahipsiz Kalmayacak

İstanbul:

Süleymaniye'de Gülistan Tara ve Hêro Bahadîn'in katledilmesini, Mezopotamya Kadın Gazeteciler Derneği (MKG) ve Dicle Fırat Gazeteciler Derneği'nin (DFG) çağrısıyla İstanbul Şişhane Meydanında özgür basın emekçileri, protesto etti.

"Özgür Basın Susturulamaz" pankartı açılan eylemde katledilen kadın gazeteciler Gülistan Tara ve Hêro Bahadîn'in fotoğrafları taşındı. Eylem aralarında Mücadele Birliği muhabirlerinin de olduğu kadın gazeteciler, sendikalar, demokratik kitle örgütleri ve siyasi partilerden temsilciler ile çok sayıda kişi katıldı.

Basın açıklamasını okuyan Reyhan Hacıoğlu, Türkiye'de her yıl onlarca gazetecinin gözaltına alındığını ve tutuklandığını, yüzlerce iş yapamaz hale getirilmek istendiğine değindi. İktidarın Kürt gazetecileri, özgür basın emekçilerini hedef aldığını söyleyen Hacıoğlu, "Özellikle son birkaç yılda birçok yerde Kürt gazetecilere suikastler düzenlendi, araçları hedef alındı ve katledildi. Bir yıl önce Qamilo'da JIN TV çalışanlarının aracı bombalanırken, 2 yıl önce yine Süleymaniye'de gazeteci Nagihan Akarsel katledildi ve bu saldırıların son örneğini ise 23 Ağustos günü Süleymaniye'de seyir halindeki bir araca yapılan SiHA saldırısında gördük" dedi.

Saldırıda Gülistan Tara ve Hêro Bahadîn'in hayatını kaybettiğini, 6

gazetecinin ise yaralandığını hatırlatan Hacıoğlu, "Bu saldırı da bizlere gösterdi ki, gazetecilik mesleğinin onurunu korumak, dayanışmak her zamankinden daha ağır bir bedel gerektirirken, aynı zamanda her zamankinden daha önemli bir noktada" dedi.

"Bizler ne dün, ne bugün, ne de yarın kalemimizi iktidarların yalanları için kullanmayacağız" diyen Hacıoğlu, nerede bir direniş, nerede bir haksızlık, nerede bir halk varsa Gülistan ve Hêro gibi orada olacaklarını vurguladı.

Hacıoğlu "Bir haber çalışması için yola çıkan arkadaşlarımızın haberi sanmasınlar ki yarım kalacak. Bizler; muhalifler, kadınlar, gazeteciler, özgür basın çalışanları olarak kalemlerini de, kameralarını da sahipsiz bırakmayacağız" dedi.

"Savaşlarda ilk olarak gazetecilerin hedef alındığını, buna karşı dünyanın neresinde olursa olsun gazeteciliğin suç olmadığını haykırarak ve özgür bir dünya için hayatlarını kaybeden arkadaşlarımızın sorumluluklarını omuzlamak bizlerin görevidir" diyen Hacıoğlu uluslararası kurumlara da seslenerek "Sessizliğin daha çok cesaret verdiğini bilerek, haber alma hakkı ve gazetecilik mesleği için bu saldırılara dur deyin ve yanımızda olun!" dedi.

Eylemde, "Özgür Basın Susturulamaz", "Gözaltılar Tutuklamalar Katliamlar Bizi Yıldırılmaz", "Şehid Namırın", "Jin Jiyan Azadi" sloganları atıldı.

Kurtuluşumuz Bir ve Ortak!

K. Taylan Kızıldağ

Burjuva cumhuriyetin tarihi boyunca başta Kürt ulusu olmak üzere Rumlar, Çerkezler, Ermeniler gibi birçok ulusal topluluk baskı altında tutuldu ve gerici iktidarlar tarafından ezildi. Ulusal baskı, asimilasyon, katliamlar, ırkçılık, halklar arasına ekilen nefret tohumları ile ezilen Kürt ulusunun ve diğer ulusal toplulukların gelişme şansı olmadı. Kürdistan'ın emperyalizmin onayı ve tam desteği ile statükosu yok sayılarak işgal ve ilhak edilmesi ile Kürt halkı zorla bugünkü sınırlara dahil edilmiş oldu.

Gerici burjuva cumhuriyetin kurulmasının ardından geçen 100 yılı aşkın sürede, Kürdistan işgal ve ilhak altında tutuldu. Kürt ulusu sistematik olarak yaşadığı topraklardan sürüldüğü ve ekonomik olarak geri bıraktığı için Türkiye işçi sınıfının safları Kürt işçilerle dolmuş oldu. Sermaye egemenliği ve faşist devletin asimilasyon, imha ve inkar politikaları ulusal bilincin yükselmesi ile boşa düşürülse de, faşist devlet bu saldırılarından asla vazgeçmedi. Resmi tarih anlatısından, Kürtçe konuşan insanların linç edilmesine, Kürt ulusunun inkar edilmesinden, renklerinin yasaklanmasına kadar birçok şeyi denediler. Ve Kürt emekçilere, Kürt yoksullarına yönelik her türlü onursuz saldırı ise devam ediyor.

Türkiye işçi sınıfının ciddi bir kesimi Kürt işçilerden oluşmaktadır. Tarımdan, sanayiye, inşaatlardan, turizme yüz binlerce Kürt işçinin bu sektörlerde çalıştığını görebiliyoruz. Mevsimlik tarım işçisi olarak çalışan Kürt işçiler aileleri ile birlikte, Karadeniz'e, İç Anadolu'ya, Akdeniz'e giderek çalışır. Ancak ne zaman haberlere baksak ya emeklerinin karşılıklarını alamazlar ya da sistematik olarak ırkçı, faşist saldırılara

Türkiye işçi sınıfının ciddi bir kesimi Kürt işçilerden oluşmaktadır. Tarımdan, sanayiye, inşaatlardan, turizme yüz binlerce Kürt işçinin bu sektörlerde çalıştığını görebiliyoruz. Mevsimlik tarım işçisi olarak çalışan Kürt işçiler aileleri ile birlikte, Karadeniz'e, İç Anadolu'ya, Akdeniz'e giderek çalışır. Ancak ne zaman haberlere baksak ya emeklerinin karşılıklarını alamazlar ya da sistematik olarak ırkçı, faşist saldırılara uğrarlar. Benzer şekilde devasa inşaat projelerinde çalışan yüz binlerce inşaat işçisinin ciddi bir bölümünü yine Kürt işçiler oluşturuyor. Ağır sömürü şartlarında, düşük ücretlerle, kötü barınma koşullarında çalışmak zorunda kalan bu işçiler sürekli ırkçı saldırı ve baskılarla karşılaşılıyor.

uğrarlar. Benzer şekilde devasa inşaat projelerinde çalışan yüz binlerce inşaat işçisinin ciddi bir bölümünü yine Kürt işçiler oluşturuyor. Ağır sömürü şartlarında, düşük ücretlerle, kötü barınma koşullarında çalışmak zorunda kalan bu işçiler sürekli ırkçı saldırı ve baskılarla karşılaşılıyor. Geçtiğimiz günlerde Balıkesir'de bir parkta Kürtçe müzik dinleyen işçilerin sivil faşistlerin şikayet etmesi sonucu önce darp edilip, gözaltına alınmaları, ardından da tutuklanmaları buna örnektir.

Yukarıda verdiğimiz örnek tekil görülsün bile durum hiç de öyle değil. Konya'da 3 yıl önce Kürt olduğu için katledilen Kürt aile, Amedspor forması giydiği için saldırıya uğrayan Kürt gençleri, halay çektiği için tutuklanan yoksul Kürt emekçiler... Liste uzatılabilir, ancak gerek yok. Faşist devlet ulusal kurtuluş hareketini dağıtma-

dığı ve askeri olarak yenemediği için saldırılarını yoksul Kürt halkının tüm unsurlarına yöneltmiş durumda. Son 1 aydır ciddi mücadelelerden geçerek birçok kazanımı elde etmiş yoksul Kürt halkı çektiği halaylardan, dinlediği Kürtçe müziklerden, giydiği yöresel kıyafetlerden tutuklanır oldu. Batı'da tarımda veya inşaatlarda çalışan Kürt işçileri çok ağır faşist saldırılara maruz kalıyor. Balıkesir, Muğla, Antalya gibi kentlerde Kürt işçiler faşist gruplar tarafından linç ediliyor, marşlar ve Kürtçe ezgiler eşliğinde halay çekenler evleri basılarak gözaltına alınıyor, cezaevine konuyor. Kürt halkı üzerinde estirilen bu sistemli devlet terörü yüz yıllık burjuva cumhuriyet tarihinin, ilhakçı ve işgalci faşist devletin özel bir politikasıdır.

Bugün bu saldırılar karşısında Kürt halkını yalnız bırakmamalıyız. Tıpkı göçmen işçiler gibi Türkiye işçi sınıfının büyük bir kısmını oluşturan her türlü ulusal baskıya uğrayan Kürt işçilerle omuz omuza durmak, aynı iş yerlerinde sıkı örgütlenmeler kurmak ertelenemez bir görevimizdir. Ulusal olarak Kürt emekçilerin ezilmesine sessiz kalmak, sınıf örgütlerimizin parçalı olmasına, kurulan birliklerin altının oyulmasına yol açacaktır. Yaşamın neresinde isek faşizmin bu politikalarına ve saldırılarına, Kürt emekçilerle, Kürt gençliği ile birlikte karşı durabilmeliyiz! **Nasıl ki aynı sömürü koşullarında çalışıyorsak, aynı ekmeği paylaşıyorsak, yine aynı düşman tarafından sömürülüyor, geleceksizleştiriliyor; bu yüzden de kurtuluşumuz bir ve ortaktır!**

